

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Og så er det hr. Keld Albrechtsen for sidste gang til denne ordfører.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg må sige, jeg synes simpelt hen ikke, hr. Claus Larsen-Jensen svarer på mine spørgsmål.

Altså den nuværende traktat giver Danmark vetoret over for handelsaftaler vedrørende disse tjenesteydelser. Så laver man nu en traktat, hvor der bliver flertalsafgørelser, hvor Danmark kan stemmes ned, og hvor selve forhandlingerne føres af Kommissionen, hvor Danmark ikke længere sidder med ved bordet, og hvor vi ikke længere kan nedlægge veto fra Folketingets side, hvis vi ikke vil have den pågældende aftale. Sådan er Nicetraktaten indrettet.

Og det betyder altså, at alt, hvad der hedder vandværker, parkvæsen, fængsler og alt muligt andet, kommer ind under det område, der kan lægges over på private tjenesteydelser, der skal i udbud osv., osv.

Det kan jeg altså ikke forstå at hr. Claus Larsen-Jensen ikke synes er et problem. Jeg kan godt forstå, at de borgerlige ikke synes, det er et problem, men jeg kan ikke forstå, at Socialdemokratiet bare lader det passere og så tilmed kalder det »mennesket før markedet«.

(Kort bemærkning).

Claus Larsen-Jensen (S):

Om det så bliver gentaget, må jeg sige til hr. Keld Albrechtsen, bliver det ikke mere rigtigt. EU har ikke kompetence til på disse områder at gennemføre noget som helst i forhold til WTO, som EU ikke i forvejen har kompetencen til.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Så er det fru Charlotte Antonsen som ordfører.

Charlotte Antonsen (V):

Jeg vil da starte med at henvise til den forrige debat, for der har vi jo i meget høj grad drøftet det, der er sagens substans, nemlig østudvidelsen.

Det er altså det, det drejer sig om med Nicetraktaten. Der er ikke ret meget andet i Nicetraktaten, havde jeg nær sagt – desværre. Venstre havde faktisk godt set, at der var lidt mere dynamik, men vi er jo så tilfredse med, at man samtidig med Nice har besluttet at lave en ny regeringskonference i 2004.

Vore europæiske naboer i Ungarn, Polen, Tjekkiet, Slovakiet, Slovenien, Estland, Letland, Litauen, Rumænien og Bulgarien samt Malta og Cypern indleverede for flere år siden deres ansøgninger om medlemskab af Den Europæiske Union. Det er jo så det, Nicetraktaten i realiteten handler om, nemlig at sikre, at disse lande kan blive medlemmer af EU.

Desværre er der jo mange tendenser til også i dag her i salen, at EU-debatten kommer til at handle om alverdens detaljer og endda ofte om nogle detaljer, der i det store perspektiv er fuldstændig ligegyldige. Realiteten er, at EU handler om frihed og fred. Realiteten er, at det europæiske samarbejde drejer sig om at hele det Europa, der indtil for få år siden var delt i to.

Når jeg her har valgt at nævne alle de enkelte ansøgerlande, er det for at minde om, hvad det er, vi reelt taler om. Vi taler nemlig om de mennesker, der bor i de pågældende lande, når vi drøfter EU, når vi drøfter Europas fremtid. Og nu har vi altså med Nicetraktaten endelig muliggjort, at EU kan begynde at optage landene, og i Venstre glæder vi os til at byde de europæiske naboer velkommen – de første allerede fra 2002.

Vi har også i Venstre været godt tilfredse med forløbet af regeringskonferencen. Vi mener stadig væk, at det var klogt at fastholde en smal politisk dagsorden, fordi det betød, at man jo så kunne koncentrere sig om de nødvendige reformer af EU's institutioner. Dermed lykkedes det for de 15 lande at enes om ændringer, der var nødvendige for at udvide medlemskredsen, og det var jo altså noget af det, man ikke rigtig nåede, da man drøftede Amsterdamtraktaten for 4. år siden.

Når medlemskredsen går fra at være 15, som vi er i dag, og så i løbet af nogle år bliver yderligere 12, er det klart, at så er der behov for, at man ser institutionerne efter i sømmene. Der er simpelt hen behov for en mere effektiv beslutningsproces, og det er det, vi får mulighed for med Nicetraktaten ved, at man kan træffe afgørelser med kvalificerede flertal.

Det har også været nødvendigt med ændringer i institutionerne. Stemmevægten er blevet ændret. Kommissionen har fået bedre muligheder for professionelt at tilrettelægge sit arbejde; der er blevet større smidighed på det område.

Diskussionen om rotation har vi jo allerede haft i flere omgange under den forrige debat. Én ting står fast, når vi taler om kommissærer, hvor mange der skal være i fremtiden, og det er, at pr.